І Книга Царів 1

Старість Давида 1-4; царський задум Адонії 5-10; Ветсавія і Натан 11-37; помазання на царя 38-48; тривожне очікування Адонії 49-53

1 Цар Давид постарівся, став ветхий деньми, і хоч як його загортали покривалами, не міг зігрітися.

2 І кажуть йому його слуги: "Нехай би пошукали нашому добродієві цареві молоду дівчину, нехай би вона царя доглядала й слугувала йому й лежала б при його грудях в ложі, і буде тепло нашому добродієві цареві."

3 От і шукали по всіх околицях Ізраїля гарну дівчину та й знайшли Авішагу, шунамійку, та й привели її до царя.

4 Дівчина ж була гарна-прегарна; вона доглядала за царем і служила йому, але цар не спізнав її.

5 Аж ось Адонія, син Хаггіти, запишавшися, почав говорити: "Я буду царювати!" Завів він собі колісниці, коні і п'ятдесят чоловіка, що бігли поперед ним.

6 Батько ж його поки жив, ніколи не картав його, запитувавши: "Навіщо ти так чиниш?" А був він також дуже гарний з виду. Мати породила його після Авесалома.

7 І був він у змові з Йоавом, сином Церуї, та з священиком Евіятаром, і тягли вони за Адоніею.

8 Та священик Цадок, Беная, син Єгояди, і пророк Натан, і Семей, і Реї, і Давидові хоробрі не були за Адоніею.

9 Раз якось нарізав Адонія овець, волів і годованих телят коло Слизького Каміння, що біля джерела Рогел, і закликав своїх братів, синів царських, і всіх мужів юдейських, що служили в царя.

10 Пророка ж Натана, Бенаю, хоробрих і Соломона, брата свого, не закликав.

11 Тоді Натан сказав до Ветсавії, матері Соломона: «Чи ти чула, що Адонія, син Хаггіти, став царем, а Давид, наш пан, навіть про те й не знає?

12 Оце ж раджу тобі: Рятуй твоє життя і життя твого сина Соломона.

13 Піди до царя Давида й скажи йому: Чи ж не сам ти, мій пане-царю, заприсяг був твоїй слугині, казавши: Син твій Соломон буде царем після мене і він сяде на моєму престолі. Чому ж то Адонія став царем?

14 І оце, як ти ще розмовлятимеш із царем, я ввійду за тобою та й потверджу твої слова.»

15 Ввійшла Ветсавія до царя до покою - цар же був старезний, а Авішага, шунамійка, вслугувала цареві, -

16 припала (Ветсавія) на коліна і вклонилась цареві; цар запитав: "Чого бажаєш?"

17 Відказала йому: «Пане мій! Ти заприсяг був твоїй слугині Господом, твоїм Богом: Син твій Соломон буде царем після мене і сяде на моїм престолі.
18 А ось Адонія став царем, а ти, добродію мій, царю, про це й не знаєш.
19 Він нарізав багато волів, годованих телят і овець та й закликав усіх синів царських, священика Евіятара, та Йоава, начальника військ; Соломона ж, твого раба, не закликав.
20 А на тобі, добродію мій, царю, очі всього Ізраїля, щоб ти об'явив їм, хто сяде на престолі добродія мого, царя, після нього.
21 А то як тільки спочине мій добродій цар із своїми батьками я з моїм сином будемо злочинцями.»
22 Коли вона ще розмовляла з царем, увійшов пророк Натан.
23 І сказали цареві: "Ось пророк Натан." Увійшов він до царя і вклонився цареві обличчям до землі.
24 Мовив Натан: «Добродію мій, царю! Чи це ти розпорядив: Адонія стане царем після мене і сяде на моїм престолі?
25 Бо сьогодні він зійшов у долину, нарізав багато волів, годованих телят і овець та й закликав усіх царських синів і військову старшину, й священика Евіятара; он вони їдять і п'ють перед ним, викликуючи: Нехай живе цар Адонія!
26 Мене ж, твого слугу, священика Цадока, Бенаю, сина Єгояди і твого раба Соломона не закликав.
27 Невже ж сталось це за наказом мого добродія царя, і ти не сповістив раба твого, хто, після тебе, сидітиме на престолі добродія мого, царя?»
28 І відповів цар Давид і сказав: "Покличте мені Ветсавію!" Увійшла вона до царя й стала перед ним.
29 Цар поклявся і сказав їй: «Так певно, як живе Господь, що визволив мене з усякої біди:
30 як заприсяг я тобі Господом, Богом Ізраїля, що син твій Соломон після мене буде царем і що він сидітиме на моєму престолі замість мене, так і зроблю сьогодні.»
31 Припала Ветсавія на коліна обличчям до землі й уклонилася цареві та й каже: "Нехай добродій мій, цар Давид, живе повіки!"
32 І повелів цар Давид: "Покличте мені священика Цадока, пророка Натана, і Бенаю,. сина Єгояди." Як же вони ввійшли до царя,
33 сказав їм цар: «Візьміть із собою слуг вашого пана, посадіть Соломона, мого сина, на мого мула, й завезіть його в Гіхон.
34 Там нехай помаже його царем над Ізраїлем священик Цадок із пророком Натаном. Тоді

сурміть та й викрикуйте: нехай жиде цар Соломон!
35 Потім ви вийдете слідом за ним, і він увійде й сяде на моїм престолі й буде царювати над вами замість мене; бо я призначив його князем над Ізраїлем і над Юдою.»
36 Беная ж, син Єгояди, відповів цареві і сказав: «Амінь! Так нехай скаже і Господь, Бог пана мого, царя.
37 Як був Господь з моїм паном і царем, так нехай буде і з Соломоном, і нехай звеличить його престіл понад престіл мого пана, царя Давида.»
38 Тоді священик Цадок, пророк Натан, Беная, син Єгояди, вкупі з керетіями й пелетіями, посадивши Соломона на мула царя Давида, спустились і повезли його в Гіхон.
39 Священик Цадок узяв рога з миром із намету та й помазав Соломона. І засурмили, і ввесь народ кликав: "Нехай живе цар Соломон!"
40 Тоді народ піднявся позад нього, і грали люди на сопілках, і раділи так славно, що аж земля розпадалась від їхнього крику.
41 Почув це Адонія вкупі з запрошеними, саме коли скінчили бенкетувати. Почув також Йоав звук трубний та й каже: "Що це за шум розбурханого міста?"
42 Коли він говорив, надійшов Йонатан, син священика Евіятара. Адонія сказав: "Ходи сюди, ти - чоловік порядний, несеш напевно добру вістку."
43 Відповів Йонатан і сказав До Адонії: «Зовсім ні! Наш пан, цар Давид, зробив Соломона царем.
44, Цар послав з ним священика Цадока, пророка Натана, Бенаю, сина Єгояди, керетіїв та пелетіїв, і вони посадили його на царського мула,
45 а священик Цадок і пророк Натан помазали його в Гіхоні на царя, і звідти пішли назад з веселим криком, і зворушилось усе місто. Ось звідки галас, що ви чули.
46 Соломон сів уже на царському престолі,
47 і царські слуги приходили поздоровляти нашого добродія, царя Давида, і промовляли: Нехай твій Бог зробить ім'я Соломона славнішим ніж твоє, і нехай возвеличить його престіл над престіл твій! І вклонився сам цар на своєму ліжку.
48 Потім додав: Благословен Господь, Бог Ізраїля, що вчинив мені сьогодні так, що один з моїх сидить на моєму престолі, й очі мої це бачать.»
49 Тоді всі, що їх закликав був Адонія, вжахнулись, повставали й порозходились, кожен у свій бік.
50 Адонію ж обняв страх перед Соломоном; він устав і пішов, щоб ухопитися за роги жертовника.

51 І переказано Соломонові: "Он, Адонія, зо страху перед царем Соломоном, ухопив за роги жертовника та й каже: Нехай цар Соломон попереду мені заприсягне, що не стратить свого раба мечем."
52 А Соломон на те: "Якщо покаже себе чесним чоловіком, то й волосинка з нього не впаде на землю. Як же знайдеться на ньому якась провина, мусить умерти."
53 І послав цар Соломон, щоб його взяли від жертовника; і він прийшов і вклонився перед царем Соломоном, а Соломон сказав йому: "Іди до свого дому."